

Na sedm strun budu hrát

Karel Gott

Na sedm strun budu hrát, o srdci prázdným jak člun
Za svitu stříbrnejch lun, až padne rosa a chlad
Usednu v stínu tvejch vrat a jako neznámej hráč
I pro tvůj úsměv i pláč, na sedm strun budu hrát

O srdci prázdným jak člun, o srdci prázdným jak chrám
Ale jsem rád, že ho mám, kde jinak měla bys trůn
O tom, co může se stát a co se nestane žel
O tom, jak rád bych tě měl, na sedm strun budu hrát

A pak ti pláchnu do lůna přírody
Rukou jen mávnu všem trablům navzdory
a všechno spláchnu pod klenbou nebeskou

A zlomen v půli a zase v rozkladu
Proti svý vůli k tobě se přikradu
A ještě delší píseň, ještě delší

Na sedm strun budu hrát, o lásce dlouhý jak věk
Na kterou nenajdu lék, která je zkrátka můj pád
Však přesto vroucně a rád, pod oknem tvým zas a zas
O lásce dlouhý jak čas, na sedm strun budu hrát

A pak ti pláchnu do lůna přírody
Rukou jen mávnu mám k tomu důvody
a všechno spláchnu pod klenbou nebeskou

A zlomen v půli a zase v rozkladu
Proti svý vůli k tobě se přikradu
A ještě delší píseň, ještě delší, ti budu hrát
Budu ti hrát